

Леонова О.О.

здобувач,

Харківський національний університет внутрішніх справ

АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЇХ ВЗАЄМОДІЇ З ТІНЬОВИМИ ПРОЦЕСАМИ

Стан економіки України залишається вкрай складним. Українська економіка змушена долати наслідки планово-розподільної системи господарювання, її структурні деформації, затратний механізм ціноутворення та неконкурентоспроможність.

Промисловість є однією з великих галузей господарства, яка тісно пов'язана з науково-технічним прогресом і має вирішальний вплив на рівень розвитку суспільства.

У промисловості працює близько 30% зайнятого населення України і створюється в середньому 26% ВВП. Хоча підприємства промисловості й отримують значні прибутки, рентабельність продукції за 2003–2010 рр. не перевищує 3-6%. З 55 тисяч промислових підприємств понад 18 тисяч (33%) є збитковими. Ще однією негативною стороною є скорочення кількості найманих працівників: за 2001–2012 рр. їх кількість знизилась на 24%.

За січень-березень 2014 року обсяг промислової продукції зменшився на 5% відповідно даного періоду попереднього року.

Частка експорту промислової продукції у валовому внутрішньому продукті становить близько 40%, проте його структура незадовільна через переважання сировинної складової, яка перевищує 60%. Продукція високотехнологічних та наукоємних галузей у загальному обсязі становить лише 15% [3].

В структурі промисловості України велику питому вагу займають галузі важкої індустрії, чорна металургія та вугільна промисловість. Важка промисловість формує понад 80% від загальної вартості реалізованої продукції, в тому числі на машинобудування припадає 12-14% [1].

На сьогодні Україна разом з торговельними партнерами реалізує такі найважливіші проекти в галузі літакобудування: серійне виробництво пасажирських літаків Ан-148; серійне виробництво пасажирських літаків Ан-140; розробка й виробництво військово-транспортного літака Ан-70; модернізація та відновлення серійного виробництва літаків Ан-124. Також реалізуються спільні проекти в авіабудуванні з Китайською Народною Республікою, Індією, Іраном, Казахстаном, Кубою та іншими країнами [4].

Негативно відображаються на економічному стані галузі прорахунки у стратегії і тактиці розвитку, низька ефективність протидії тіньовим економічним процесам. В економіці ще не накопичено необхідного потенціалу для швидкого зростання. Не забезпечено зміцнення фінансової системи держави і перш за все – фінансів підприємств і організацій, критичною є ситуація з формуванням обігових коштів промислових підприємств, неплатежів та використання альтернативних форм розрахунків.

В цілому промисловість країни стоїть перед завданням визначення напрямів розвитку науково-технічного потенціалу промислового сектору економіки України, розроблення прогнозів виробничо-технічного та фінансово-економічного напрямів промислового виробництва, реалізації державних програм розвитку промисловості України, розроблення пропозицій щодо вдосконалення механізму державного регулювання функціонування промислового сектору економіки України, створення сприятливих умов для розбудови високо розвинутого промислового сектору економіки України, модернізації виробництва, опанування інноваційних методів роботи на ринку тощо [2].

Аналіз неофіційної економічної діяльності у галузі промисловості показав залежність обсягів тіньової економіки від стану й економічної стратегії промислових підприємств. Результати дослідження свідчать про те, що зі збільшенням масштабів бізнесу рівень тіньового обороту в середньому знижується. На думку авторів, це є наслідком значних труднощів ведення тіньової діяльності у великих абсолютних масштабах. Також, більш низький відсоток тіньового обороту спостерігається на державних і комунальних підприємствах через більш високий контроль у порівнянні з колективними та приватними підприємствами. У свою чергу, найбільш високий ступінь тінізації був зафіксований в групі промислових підприємств, що контролюються лише їх адміністрацією або зовнішнім власником.

Список використаних джерел:

1. Вінничук І.С. Модель взаємодії легальної та тіньової економік з розширеною економічною структурою суспільства // І.С. Вінничук // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка». – 2012. – № 12 (38). – С. 54-59.
2. Довгаль Е.А. Причини виникнення теневий економіки и направлення детенизації / Е.А. Довгаль // «Управління розвитком». – 2013. № 7 (147). – С. 37-39.
3. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua>..5. Проблемы оценки деятельности неформального сектора// [http:// dist-economics.eu.spb.ru](http://dist-economics.eu.spb.ru).

Прохорчук С.В.

*кандидат економічних наук, доцент,
Міжнародний університет бізнесу і права*

ОСНОВНІ ЕТАПИ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Інноваційний процес можна визначити як процес послідовного перетворення ідеї в товар, що проходить етапи фундаментальних, прикладних досліджень, конструкторських розробок, маркетингу, виробництва, нарешті, збуту, – процес комерціалізації технологій.